

juba mõne penikoorma linnast kaugel olevad, ütles noorem wend: „Mis mötleb kuningas meist? Tarkuse ja teaduste pärast oleme meie väljaläinud ja laseme endid viimaks ahjuks ehitada ja võttame — raha. Läheme parem tagasi ja palume kuningat, et ta, kui siial võimalik on, raha tagasi võtaks, sest raha läheb hukka, aga tarkus jääb igavestesse jäoma.” „Sina võid seda teha,” ütlesivad vanemad wennad paha meelega, „aga meil ei ole mitte himu, head raha just tühja sõnade vastu ümbervahetada.” Nenad läksivad edasi, noorem aga läks kuninga juure tagasi ja ütles: „Herra, mina olen paremad mõtted jaanud; luba nüüd mulle, et ma raha tagasi annan ja sinu käest need kolm tarkuse sõna palun.”

„See olgu sulle lubatud, mo poeg,” ütles kuningas. „Need sõnad on:

- 1) Kesk teekäigi peal on, see mingu vara hommiku teele; õhtu aga otsigu taune sele aegsaat vörmajale.
- 2) Takistab üks oja, mis weega liiga on täidetud, sinu teed, siis oota, kunni liig wesi äraalaneb.
- 3) Kui sul üks tähtjas saladus on, siis ära lobise seda mitte välja.”

Noor mees tänas kuningat hea öpetuste eest ja pidas neid hoolega meeles. Siis lahkus ta kuninga kojast ja ruttas wendade järelle. Kui tema neid oli kätte saanud, ütlesivad nemad pilgates tema vastu: „Nob, mis tarkust on tema sulle saja fuldraha eest müünud? Kas sina ei tahagi seda meile teada anda?” „Mis küssite teie selle järelle?” vastas noorem wend, „mis küssite teie ülemaks peate kui tarkust?” ja nemad läksivad üheskoos edasi.

Õhtu eelsi sahvad nemad ühte paika, mis väga heastie vörmajaks paasid. Noorem wend ütles: „Jääme seie vörmajale; siin on puid tule tarvis ja rohtu rohkesti hoostele; hea hallitsa wesi; kõik hea. Homme varata wõime jälle edasi minna.” „Kas see ongi see tarkus,” naersivad wennad pilgates ja läksivad edasi, „mis sina kuninga käest kallit hinna eest oled ostnud? See on ju veel liig vara ja meie wõime, enne kui pime tuleb, mitu wersta veel edasi minna.” „Tehke, kuda arvate,” ütles noorem wend, „mina aga jään vörseks seie.” Vanemad wennad läksivad naerdes ja pilgates edasi, noorem aga jäi senna vörmajale, lasi hebuse rohu peale fööma, kordas puid kokku, tegi neist suure tule üles ja tegi viimaks puu okstest ja lehtedest veikese katufje, kelle al tema